“जो आपल्या प्रभूचे स्मरण करतो आणि जो आपल्या प्रभूचे स्मरण करत नाही त्याचे उदाहरण जिवंत आणि मृतांचे उदाहरण आहे.”

अबू मुसाच्या अधिकारावर, अल्लाह त्याच्यावर प्रसन्न होऊ, तो म्हणाला: पैगंबर, अल्लाहच्या प्रार्थना आणि शांती त्याच्यावर असू शकते, म्हणाले: “जो आपल्या प्रभूचे स्मरण करतो आणि जो आपल्या प्रभूचे स्मरण करत नाही त्याचे उदाहरण जिवंत आणि मृतांचे उदाहरण आहे.” आणि मुस्लिमांचे शब्द: “ज्या घरामध्ये अल्लाहचे स्मरण केले जाते, आणि घराचे उदाहरण. ज्यामध्ये अल्लाहचे स्मरण होत नाही, जिवंत आणि मेलेल्यांप्रमाणे.”
[صحيح] [متفق عليه]

पैगंबर, अल्लाह त्याला आशीर्वाद देईल आणि त्याला शांती देईल, ज्याने सर्वशक्तिमान अल्लाहचे स्मरण केले आणि जो त्याला आठवत नाही त्यांच्यातील फरक स्पष्ट केला आणि तो त्याच्या फायद्यात आणि चांगल्या देखाव्यामध्ये जिवंत आणि मृत व्यक्तीमधील फरकासारखा आहे. जो आपल्या प्रभूचे स्मरण करतो त्याचे उदाहरण जिवंत माणसासारखे आहे ज्याचे बाहेर जीवनाच्या प्रकाशाने सुशोभित केलेले आहे आणि ज्याच्या आत ज्ञानाच्या प्रकाशाने आहे आणि ज्यामध्ये अल्लाहने मृत व्यक्तीची उपमा दिली आहे दिसणे निरुपयोगी आहे, परंतु जे अंतर्मनात आहे ते व्यर्थ आहे आणि त्यात काहीही फायदा नाही. त्याचप्रमाणे घराचे रहिवासी अल्लाहचे स्मरण करत असतील तर ते जिवंत असे वर्णन केले जाते अन्यथा, ते मृत घर आहे कारण तेथील रहिवासी अल्लाहचे स्मरण करण्यात निष्क्रिय असतात, जर जिवंत आणि मृत लोक घराचे वर्णन करण्यासाठी वापरले जातात, तर याचा अर्थ घराचा रहिवासी असा होतो.

http://www.sunnah.global/hadeeth/mr/show/4177